

XLI.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Straffelov for Krigsmagten.

(Afgiven af det af Landsstinget nedsatte Udvalg den 2den Februar 1872.)

Den Opfordring, som Landsstinget ifjor ved Behandlingen af det da forelagte Lovudkast til en Straffelov for Hæren stillede til Regjeringen, om saa snart, som det maatte kunne ske, at forelægge Rigsdagen Forslag til en samtidig Omdannelse af Straffelovgivningen for Landhæren og Søværnet, er bleven fyldstgjort ved det ovennævnte Udkast, og ligesom Udvalget, der skal afgive Betænkning over samme, gjør sig en Glæde af at udtale sin Anerkjendelse af den Nødsønske, hvormed Regjeringen har efterkommet det fremsatte Ønske, og den Kraft, hvormed der i de mellemliggende Maanedes maa være arbejdet paa Sagens Gjennemførelse, saaledes vil vistnok Landsstinget beredvillig slutte sig til det. Og dette gjælder ikke blot, forsaavidt som det saaledes stilles i Udfigt, at en længe ønsket Reform samtidig vil komme Hæren og Marinen til Gode, men ogsaa, forsaavidt, som det er lykkeligvis Regjeringen at forene Straffelovene for begge Værn i en fælles Lov, der saaledes lader fremtræde som et samlet Hele, hvad der ikke uden største Nødvendighed burde sondres i særskilte Love. Udvalget skjønner nu ei heller rettere, end at denne vigtige Forandring er foretagen med megen Skjønsomhed, og at det Gode, der derved vil vindes, maa kjøbes med nogen Ulighed imellem de tvende Værns retlige Stilling, navnlig da med Vedligeholdelse af legemlig Tugt som Straffemiddel i Marinen, er Noget, som Udvalget vistnok beklager, men har troet efter Forholdenes Bessaffenhed at maatte høre sig for som en idetmindste midlertidig Nødvendighed.

Da Lovudkastet i Dvrigt i det Væsentligste Udvalgenes Betænkninger. Ordentl. Saml. 1871—72.

har bevaret det samme Indhold og den samme Behandling af Stoffet, som det ifjor forelagte Udkast, og Landsstingets Udvalg da fandt Leilighed til at udtale sig over Reformens Betydning i Almindelighed, dens Forhold til den ældre militære Lovgivning og til den almindelige borgerlige Straffelov, samt den i Almindelighed ved Udkastets Udarbejdelse fulgte Plan, saavel som om Lovudkastets Enkeltheder, skal Udvalget tillade sig at henvise til den da afgivne Betænkning (Rigsdags Tidende for 1870—71, Tillæg B Sp. 1513—1576), og det saa meget snarere, som det vil ses, at Regjeringen ved Udarbejdelsen har taget et meget væsentligt Hensyn til Udvalgets Anskuelser og fremsatte Endringsforslag, og den nærmere Begrundelse af de foregaaende Forandringer og dermed af Udkastet i dets nuværende Skikkelse jevnlig vil findes i den nævnte Betænkning.

Udvalget skal derfor i det Følgende alene bryde ved de forholdsvis saa Forandringer, som det formener endnu at maatte bringe i Forslag.

Til § 8.

Endringsforslaget staar i Forbindelse med Udvalgets nedenfor udviklede Forslag om at optage Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse som Straffemiddel.

Til § 17.

Naar Lovudkastet bestemmer, at staaende Arrest kan anvendes 12 Timer i Døgnet og udstrækkes indtil 36 Timer, frygter Udvalget for, at denne Straf lettelig turde blive